

BARNKOLT, m. 2. Kolt, som man låter små barn begagna, innan de ännu få anlägga vanliga kläder.

BARNKORG, m. 2. Se *Korgvagga*.

BARNKULL, m. 2. 1) Samteliga barn, som äro födda af samma föräldrar. — 2) Hop af barn (utan afseende på släktskap).

BARNKOPPOR, f. 1. pl. Gångbara koppor, då de isynnerhet angripa barn.

BARNKÄR, a. 2. Som mycket tycker om barn.

BARNLEK, m. 2. 1) Tidsfördrif, hvarmed barn roa sig. — 2) (fig.) Nöje, passande för barn, ej för äldre folk. — b) Någoting, som är ganska lätt att göra. *All bära ärtlunnan på ryggen upp för flera trappor är för honom en b.*

BARNLEKSAK, f. 3. 1) Leksak, ämnad till barns tidsfördrif. — 2) (fig.) Hvad som mera passar att roa barn än gammalt folk. *Kort äro i mängas ögon en b., föga värdig en äldre människas.*

BARNLIF, n. 5. De egna intryck, känslor, böjelser, omständigheter och förhållanden, som tillhöra barndomen.

BARNLINDA, f. 1. Bred, fällad flanellrimsa, som lindas om ett dibarn, för att hålla det stadigt.

BARNLÄRA, **BARNALÄRA**, f. 1. 1) Den del af undervisningen, som bibringas barn i deras späda ålder. Dit kan räknas: abc-boken, katekesen och första grunderna af räknekonsten, skrifkonsten, geografi och historia. — 2) Särskilt ämne, hvaruti späda barn undervisas. *Katekesen är en b.*

BARNLÄRARE, **BARNALÄRARE**, m. 5. Person, som undervisar barn, så väl i offentliga läroanstalter, som i enskilda hus, således: skollärare, skolmästare, informator, m. fl. — *Syn.* Pedagog.

BARNLÖS, a. 2. Utan barn. *En gammal b. enkling, enkefru. B-t folk*, om man och hustru, som icke hafva barn. *Vara, dö b.*

BARNLÖSHET, f. 3. Förhållandet att vara utan barn.

BARNMAGE, ell. **BARNAMAGE**, m. 2. pl. — *magar.* Mage, sådan han finnes hos barn, d. v. s. i allmänhet friskare och starkare, än hos äldre personer. Ordspråkvis säges: *Barnamagen och stöfvelkragen*, för att beteckna, att barnmagen smälter med lätthet all slags mat.

BARNMARKNAD, f. 5. Marknad, hvarvid allehanda saker, passande för barn, isynnerhet leksaker, hållas till salu för allmänheten. Brukas isynnerhet om julmarknaden i Stockholm på julaftonen.

BARNMAT, m. 2. sing. Mat, tjenlig för barn.

BARNMORD, **BARNAMORD**, n. 5. Ett barns mördande; mord, begånget på barn. *Hon miss-tänkes för b. Det Bethlehemitiska barnamordet.*

A nm. *Barnmord* brukas helst, när frågan är om ett barn, *Barnamord* om flera.

BARNMORSKA, f. 1. Kvinna, hvars yrke är att biträda vid barnförlossningar. — *Syn.* Jordegumma, Accoucheurska.

BARNMORSKE-BESIGTNING, f. 2. En kvinnas besigtning, verkställd af barnmorska, för att utrona, om hon är hafvande.

BARNMORSKE-ELEV, barn - - - év, f. 5. Kvinna, som vid en offentlig läroanstalt inhämtar undervisning i barnmorskeyrket.

BARNMÖRDARE eller **BARNAMÖRDARE**, m. 5. Man, som mördat ett eller flera barn.

BARNMÖRDERSKA eller **BARNAMÖRDERSKA**, f. 1. 1) (vanligast) Kvinna, som mördat sitt

eget barn. — 2) (mindre ofta) Kvinna, som mördat barn, hvilket icke är hennes.

BARNMÖSSA, f. 1. 1) Hufvudbonad af nåtelduk, kambrick o. s. v. för dibarn. — 2) Mössa, som begagnas af äldre barn. — 5) (bot.) *Jungfru Mariæ B.* eller förkortadt endast *Barnmossa*, ett slags mossasplachnum Luteum. Kallas allmän-nare Solskärmsmossa.

BARNNARR, m. 2. En, som öfverdrifvet, ända till narraktighet, älskar barn.

BARNPIGA, f. 1. Kvinna, som sköter barn, utan att gifva di. Brukas äfv. stundom om gifta kvinnor af lägre klassen. En mycket ung kvinna, som sköter barn, kallas *Barnflicka*.

BARNPLÅGA, f. 1. Hvad som i allmänhet utgör en plåga för barn. *Messlingen är en b., katekesen likaså.*

BARNPULVER, n. 5. Eget slags pulver, som gifves smärre barn, vid tillfälle af förstoppning.

BARNRO, f. 3. sing. Tidsfördrif för barn.

BARNRÖST, f. 3. 1) Ett barns röst. — 2) Röst, späd och fin, som den af ett barn. — *Syn.* Barnstämma.

BARNSAGA, f. 1. 1) Saga, diktad i ändamål att dermed roa barn. — 2) (fig.) Någoting skrockfullt, orimligt eller löjligt, som ej förtjenar minsta trovärdighet eller uppmärksamhet. — *Syn.* Se *Saga*.

BARNSBÖRD, m. 5. Framfödande af barn.

BARNSJUKDOM, m. 2. Sjukdom, som isynnerhet angriper barn, t. ex. torsk, messling, o. s. v.

BARNSKO, m. 5. pl. — *skor.* Sko, gjord för ett barn. (Fig.) *Halfva trampat ut b-rna*, halfva utgått ur barnåldern, vara fullvuxen.

BARNSKOLA, f. 1. Läroanstalt, der barn undervisas i de första grunderna. *Jfr. Småbarnsskola.*

BARNSKRİK, n. 5. Ett eller flera barns skrikande.

BARNSKRÄDDARE, m. 5. Skräddare, som uteslutande eller isynnerhet förfärdigar kläder åt barn.

BARNSKÖTERSKA, f. 1. Kvinna, som sköter barn. Inbegriper både ammor, barnpigor och barnflickor.

BARNSLIG, a. 2. 1) Som tillhör, tillkommer, utmärker barn (i bem. af förhållandet till föräldrar). *B. kärlek, vördnad. B. fruktan* brukas i denna bem. i afseende på människors förhållande till Gud såsom fader. *Jfr. bem. 4. — 2)* Som tillhör, utmärker, anträffas hos barn (i bem. af viss lefnadsålder). *B-t ansigte. B. röst. När jag var barn, hade jag b-a tankar.* Brukas i denna betydelse mindre; man säger hellre: *barnansigte, barnröst*, o. s. v. — 3) Som liknar barn i afseende på böjelser, lynne, känslor, förstånd, o. s. v.: a) Road af lappri, fallen för småaktighet, t. ex.: *Hur kan en gammal människa vara så b. och leka med dockor?* — b) Rädd som ett barn. *Herr P. är b. nog att frukta smällen af ett skott.* — c) Enfaldig, tanklös, oeffertänksam som ett barn. *Var icke b., du, och låt honom narra dig.* — 4) Lik något, som utmärker barndomen eller i allmänhet anträffas hos barn: lik barnens. *B. egensinnighet, fruktan. Hon hyser en b. vördnad för den mannen, som ingen vördnad är värd. (B. fruktan, vördnad, se äfv. bem. 1). B-a tankar hos en gammal människa* (se äfv. bem. 2).

BARNSLIGHET, f. 5. 1) Egenskapen att vara barnslig (bem. 3 o. 4): a) Böjelse för det, som roar barn. *Döm om hennes b., då hon, som*